01/12/2020

Στο μνημείο των 12 αδικοχαμένων στρατιωτών ενός αγήματος (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης

Τη μνήμη του Αγίου Θεοκλήτου Επισκόπου Λακεδαιμονίας εόρτασε την Τρίτη 1η Δεκεμβρίου 2020 η Εκκλησία μας. Στην Ιερά Μητρόπολη Μονεμβασίας και Σπάρτης, το Καστόρι τίμησε τον Πολιούχο του με Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, στον περικαλλή Ενοριακό Ναό Γεννήσεως της Θεοτόκου, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη κ. Ευσταθίου. Λόγω των μέτρων πρόληψης για τον περιορισμό διασποράς του κορονοϊού, η ιερή ακολουθία τελέσθηκε χωρίς την παρουσία πιστών, ενώ δεν πραγματοποιήθηκε και η καθιερωμένη λιτανεία στους κεντρικούς δρόμους της κωμόπολης.

Ακολούθως, ο σεπτός Ποιμενάρχης μετέβη στον Καραβά, όπου τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση **στο μνημείο των 12 αδικοχαμένων στρατιωτών, οι οποίοι πριν 48 χρόνια σκοτώθηκαν σε τραγικό δυστύχημα** στην παλαιά Ε.Ο. Σπάρτης-Μεγαλόπολης, όταν στρατιωτικό όχημα του ΚΕΕΜ εξετράπη της πορείας του. **Οι οπλίτες ήταν μέλη της στρατιωτικής μπάντας και του αγήματος που θα απέδιδε τιμές, ανήμερα της εορτής του Αγίου Θεοκλήτου, στο Καστόρι.**

www.immspartis.gr

www.immspartis.gr

ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΑΣ

Ο Άγιος Θεόκλητος, γεννήθηκε στις αρχές του 9 μ.Χ. αιώνα. Ιδιαίτερη πατρίδα του ήταν το Καστόρειο, μια κωμόπολη της επαρχίας Λακεδαίμονος. Ο Θεόκλητος από μικρός προτίμησε να ζήσει με το Θεό και να συνδεθεί με τους ηγιασμένους και αφιερωμένους σ” Αυτόν, δηλαδή τους μοναχούς και ασκητές, ώστε να μάθει και να οικειοποιηθεί τις αρετές τους. Έτσι έγινε μοναχός.

Κατά τη μοναχική ζωή του, καθάρισε την ψυχή του με τα θεία διδάγματα και τις ολονύχτιες παρακλήσεις. Μάλιστα, παρέδωσε τον εαυτό του σε μακρές και αυστηρές νηστείες, ενώ ταυτόχρονα απομονωμένος από τους ανθρώπους είχε ως

συντροφιά του τους αγγέλους και συμπαραστάτη του τον Θεό. Καθημερινά ασκούνταν στην υπομονή, στους πόνους, στην προσευχή, στις νηστείες και αποστρεφόταν τη ματαιότητα του βίου.

Ζούσε, λοιπόν, τέτοια ζωή αυστηρώς ασκητική και μοναχική, ώσπου ο Θεός κάλεσε τον επίγειο αυτόν άγγελο και τον αναβίβασε στον Αρχιεπισκοπικό θρόνο της Λακεδαίμονος, για να ακτινοβολήσει και από αυτή τη θέση το ύψος των αρετών του, όχι μόνο των πνευματικών του παιδιών, αλλά και όλων των κατοίκων της Λακεδαίμονος και της Πελοποννήσου. Ως Αρχιεπίσκοπος Λακεδαίμονος, ο Άγιος Θεόκλητος, υπήρξε το άνθος της αρετής, ο ακριβής κανών της ιερωσύνης και το στολίδι της Εκκλησίας του Χριστού. Έγινε το στήριγμα των πιστών, συνήγορος και υπερασπιστής των αδικημένων, τροφοδότης των φτωχών και η παρηγοριά και ο προστάτης των χηρών και ορφανών. Οδήγησε τη νεότητα στον σωστό δρόμο συμβουλεύοντας και νουθετώντας την, ώστε να μην παρασύρεται απ” τις κακές επιθυμίες, την αισχρότητα και τις ηδονές, αλλά να είναι εγκρατής και συνετοί Παράλληλα, όμως, δίδασκε και τους γέροντες να μην κάνουν τίποτε που δεν ταιριάζει στην ηλικία τους, αλλά να είναι σεβαστοί και φρόνιμοι, ώστε να αποτελούν παράδειγμα για τη νεότητα.

Τον Άγιο Θεόκλητο προίκισε ο Πανάγαθος Θεός με και το χάρισμα της θαυματουργίας. Μια φορά λοιπόν, σύμφωνα με τον βιογράφο του, έπεσαν στα σπαρτά ακρίδες και κινδύνευσαν να τα καταστρέψουν. Τότε οι κάτοικοι απευθύνθηκαν και παρακάλεσαν τον Άγιο Ιεράρχη τους και αυτός υψώνοντας τη ράβδο του, απέκρουσε και διέλυσε τα νέφη των ακρίδων.

Μια άλλη φορά μια γυναίκα από τη Λακωνία, αφού παντρεύτηκε έναν φτωχό άνδρα, δοκιμάστηκε με τη συμφορά της χηρείας και πολύ νωρίς ο άνδρας της πέθανε. Τότε αυτή υπέμεινε με καρτερία τη δοκιμασία και δούλευε μόνη της για να ζήσει. Όμως ο διάβολος την φθόνησε, που υπέμεινε με τέτοια καρτερία τη δοκιμασία της και της κατέστρεψε τελείως το δεξί της χέρι. Τότε εκείνη απελπισμένη και κλαίοντας κατέφυγε στον Άγιο Θεόκλητο και του ζήτησε βοήθεια. Αμέσως ο Άγιος προσευχήθηκε στον Θεό και μόλις άγγιξε το νεκρωμένο και παράλυτο χέρι της, έγινε καλά όπως ήταν και πριν.
Ο Άγιος Θεόκλητος όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, πλήρης ημερών και θεάρεστων έργων, εγκατέλειψε τον κόσμο αυτόν και ανήλθε στην ουράνια βασιλεία του Θεού.